

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים דפים פז:-צב.

6. לפי המשנה האחרונה, מי שחציו עבד וחציו בן חורין, האם אוכל משל עצמו? (רש"י)

א. אוכל.

ב. אינו אוכל.

ג. אם שחררו רבו – אוכל. לא שחררו רבו – אינו אוכל.

ד. אם שחררו רבו – אינו אוכל. לא שחררו רבו – אוכל.

7. אדון שהיה רגיל תמיד לשחוט טלה, ושחט לו העבד גדי, או להיפך, האם יאכל?

א. יאכל.

ב. לא יאכל.

ג. רגיל בטלה ושחט גדי – יאכל. רגיל בגדי ושחט טלה – לא יאכל.

ד. רגיל בגדי ושחט טלה – יאכל. רגיל בטלה ושחט גדי – לא יאכל.

8. חמשה שנתערבו עורות פסחיהן זה בזה לפני זריקה, ונמצאת יבלת באחד מהם, האם חייבים בפסח שני?

א. פטורים.

ב. חייבים.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

9. האם קרבן פסח, או מותר הפסח [של אנשים] צריכים סמיכה?

א. צריכים.

ב. אינם צריכים.

ג. קרבן פסח – צריך סמיכה. מותר הפסח – אינו צריך סמיכה.

ד. קרבן פסח – אינו צריך סמיכה. מותר הפסח – צריך סמיכה.

10. האם אפשר לימנות על הפסח אחר שנשחט?

א. אפשר.

ב. אי אפשר.

ג. מחלוקת.

ד. קודם זריקה – אפשר. אחר זריקה – אי אפשר.

1. מה הם הארבעה קניינים שקנה הקב"ה בעולמו?

א. תורה, כהונה, מלכות, ושם טוב.

ב. בית המקדש, תורה, ישראל, שמים וארץ.

ג. תורה, עבודה, גמילות חסדים, דרך ארץ.

ד. אברהם, יצחק, יעקב, מלך המשיח.

2. איזה מלך ממלכי ישראל זכה להמנות עם מלכי יהודה?

א. ירבעם

ב. אחאב.

ג. עמרי.

ד. אחזיהו.

3. מהי הצדקה בזה שהקב"ה פיזר את ישראל בין האומות? (רש"י)

א. שכל נשמות הערב רב יוצאים מהם, ונשארים ישראל כסולת נקיה.

ב. שעל ידי זה יכולים ללמוד סתרים שלהם (של כל האומות).

ג. שכשישובו מהגלות יביאו עמם כספם וזהבם של כל העמים.

ד. שעל ידי זה אין יכולים לכלותם יחד.

4. השוחט על אשתו או על בנו הגדול, ולא אמרו לו לשחוט עליהם, אך גם לא מיחו בו, האם יוצאים בפסח שלו?

א. יוצאים.

ב. אין יוצאים.

ג. אשה – יוצאת. בנו הגדול – אינו יוצא.

ד. אשה – אינה יוצאת. בנו הגדול – יוצא.

5. עבד של שני שותפין [ולא הסכימו ביניהם שימנה העבד עם אחד מהם], ממי אוכל קרבן פסח?

א. אינו אוכל משל שניהן.

ב. רצה מזה אוכל, רצה מזה אוכל.

ג. בקפדי אהדדי – לא יאכל משל שניהם. בלא קפדי אהדדי – רצה מזה אוכל רצה מזה אוכל.

ד. בקפדי אהדדי – רצה מזה אוכל רצה מזה אוכל. בלא קפדי אהדדי – לא יאכל משל שניהם.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

16. האם שוחטים וזורקים את הפסח על טמא שרץ?

א. שוחטים.

ב. אין שוחטים.

ג. מחלוקת: יש אומרים ששוחטים, ויש אומרים שמדאורייתא שוחטים ומדרבנן אין שוחטים.

ד. מחלוקת: יש אומרים ששוחטים, ויש אומרים שמדאורייתא אין שוחטים.

17. זבה ונדה, האם שוחטים עליהם בשביעי שלהם?

א. שוחטים.

ב. אין שוחטים.

ג. הנדה – שוחטים. הזבה – אין שוחטים.

ד. הזבה – שוחטים. הנדה – אין שוחטים.

18. מי שהבטיחוהו להוציאו מבית האסורים, האם מותר לשחוט את הפסח עליו בפני עצמו?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. מחלוקת.

ד. בישראל – מותר. אבל בבית אסורים של עכו"ם וחוץ לחומת בית פאגי, אין שוחטין עליו.

19. המפקח את הגל, ונמצא המת תחתיו, האם חייב לעשות פסח שני?

א. פטור.

ב. חייב.

ג. בגל עגול – חייב. גל ארוך – פטור.

ד. גל עגול – פטור. גל ארוך – חייב.

20. יחיד שיכול לאכול כזית בלבד, האם שוחטים עליו את הפסח? (רש"י)

א. שוחטין.

ב. אין שוחטין.

ג. מחלוקת.

11. בני חבורה שהיו ידיו של אחד מהן יפות, האם יכולים לומר לו טול חלקך וצא?

א. יכולים לומר לו טול חלקך וצא.

ב. אין יכולים לומר לו טול חלקך וצא.

ג. בקרבן פסח – יכולים. בסיבולת – אין יכולים.

ד. בקרבן פסח – אין יכולים. בסיבולת – יכולים.

12. בני חבורה של פסח רשאין ליחלק או לא [כשאין ידיו של אחד מהם יפות]?

א. רשאין ליחלק.

ב. אין רשאין ליחלק.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

13. המוכר עולתו ושלמיו, מה דין המעות?

א. יפלו לנדבה.

ב. מחלוקת אם יפלו לנדבה או יחזרו דמים ללוקח.

ג. אם היה הקרבן שוה ד' ונתן חמשה, יחזרו כל הדמים ללוקח.

ד. אם היה הקרבן שוה ד' ונתן חמשה, יחזור המנה הנותר ללוקח.

14. האם חל איסור אתנן זונה על מוקדשין או על עופות של חולין?

א. על שניהם חל איסור אתנן זונה.

ב. על שניהם לא חל איסור אתנן זונה.

ג. על המוקדשין – לא חל איסור אתנן זונה. על עופות – חל איסור אתנן זונה.

ד. על המוקדשין – חל איסור אתנן זונה. על עופות – לא חל איסור אתנן זונה.

15. האם מותר להימנות אחרים על פסחו כדי לקנות בדמים אלו עצים לצליית הפסח?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

21. בפסח ראשון, האם מותר לעשות חבורה של פסח של אשה אחת לבדה, או הרבה נשים לבדן?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. מחלוקת בין באשה אחת, בין בהרבה נשים.

ד. אשה אחת – אסור. נשים הרבה – מחלוקת.

22. האם עושין חבורה שכולה גרים?

א. עושים.

ב. אין עושים.

ג. מחלוקת.

ד. גרי אמת – עושים. גרי אריות – אין עושים.

23. האם נשים חייבות באכילת מצה ומרור? (רש"י)

א. חייבות.

ב. אינן חייבות.

ג. חייבות במצה, ואינן חייבות במרור.

ד. חייבות במרור, ואינן חייבות במצה.

24. ערל ישראל, שמל וטבל בערב פסח, האם מותר בקרבן פסח?

א. מותר.

ב. אסור.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ', ועלה בתיקו.

25. האם בעל קרי מותר ליכנס במחנה לוויה?

א. מותר לכתחילה.

ב. אסור מדאורייתא.

ג. מותר לכתחילה, וישראל קדושים מחמירים בו.

ד. מותר מן התורה, ואסור מדרבנן.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים פז: -צב.

ליתר שאת על דברי התוספות

4. רבי אומר אף מכדי מקח שאם אין לו ממנה אחר עמו על פסחו ומעות שבידו חולין שע"מ כן הקדישו ישראל את פסחיהן. ובגמ' לקמן מהיות משה רבי סבר החיה עצמך משה. והק' התוס' כיון דיליף מקרא דמהיות משה למה צריך הסברא של ע"מ כן הקדישו ישראל את פסחיהן?

א. קרא יליף דיכולים להקדיש ע"מ שישיר בפסחא דבלא קרא הוי אמרינן דנפשוט קדושה בכוליה אבל לא מהני אא"כ מכין לעשותו

ב. מקרא יליף עיקר דין מינוי דבלא קרא הוי אמרינן הוי אמרינן אין ברירה ולא חל המנוי אלא בב"א כשהקדיש אבל הא דמעות חולין הוא משום ע"מ כן

ג. הקרא הוא אסמכתא בעלמא

ד. מקרא יליף דזה באמת דעתו.

5. "סבר לה כר' יצחק דאמר טמאי מת מצוה היו שחל שביעי שלהן להיות בערב הפסח שנאמר ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ביום ההוא אינם יכולין אבל למחר יכולין ואמר רחמנא לידחו." והק' התוס' למה אמר להם לדחו למה אינן יכולין לטבול בו ביום וישחטו עליהם. האריך תי' תוס' קושיא זו?

א. באמת יכולים היו ומסתמא כן עשו ומשה אמר להם אם לא תטבלו תדחו לפסח שני

ב. האי תנא ס"ל אין שוחטין וזורקין על טבול יום ולכן לא מהני טבילה

ג. האי תנא מחלק בין טמא מת לטמא שרץ דאע"ג דגבי טמא שרץ שוחטין וזורקין על טבול יום לגבי טמא מת אמרינן דלא מהני טבול יום

ד. התוס' הניח קושיא זו בלי תירוץ.

6. במשנה איתא דמי שהבטיחוהו לצאת מבית האסורים שוחטים עליו אבל לא בפני עצמן שמא יביאו הפסח לבית הפסול. מהו שיטת ירושלמי שהובא בתוס' בפ' הלכה זו?

א. הדין הוא בית האסורים של עובדי כוכבים אבל בית האסורים של ישראל שוחטים עליו אפי' בפני עצמו

ב. הדין הוא בבית האסורים של ישראל אבל בבית האסורים של עובדי כוכבים אין שוחטין עליו כל עיקר

ג. הדין הוא בין בבית האסורים של ישראל בין בבית האסורים של עובדי כוכבים

ד. ב"ד של אחריהם חזרו והתקינו שאין שוחטין על מי שהוא בבית האסורים כל עיקר.

1. בגמ' איתא "א"ר זירא שה לבית מ"מ", ופי' תוס' משום דשה לבית אבות לאו דאורייתא. והק' התוס' האריך מאכיל פסח לקטן אם הוא שלא למנויו אע"פ דקטן אוכל נבילות אין ב"ד מצווין להפרישו אבל לספות לו בידים אסור. האריך תי' תוס' קושיא זו?

א. כיון דאי אפשר להיות מנוי עליו אין כאן איסור של שלא למנויו

ב. אע"פ דשה לבית אבות לאו דאורייתא היינו שאין להאב חיוב להמנותו אבל בתורת רשות נחשב מנוי עליו

ג. לא תאכילום הוא רק דומיא דשרצים ונבילות אבל כה"ג דאיכא חינוך מצוה שרי

ד. יש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה בקום ועשה.

2. הגמ' הביא המשנה דחצי עבד וחצי בן חורין שאינו יכול לישא לא שפחה ולא בת חורין מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין. והק' התוס' וכי אומרים לו לאדם חטא בשביל שיזכה חבירו דהמשחרר עבדו עובר בעשה. האריך תי' תוס' קושיא זו?

א. אין איסור אלא אם משחרר בלא טעם וסבה דהאיסור הוא משום לא תחנם

ב. המשנה אזיל למ"ד לעולם בהם תעבודו הוי רשות ולא חיוב ואינו עובר בעשה

ג. העשה הוא רק אם הוא עבד גמור אבל כאן שכבר חציו בן חורין ואינו יכול לשעבדו בכל יום ליכא עשה

ד. מצוה רבה שאני דלא תוהו בראה לשבת יצרה.

3. האומר לבניו הריני שוחט את הפסח על מי שיעלה מכם ראשון לירושלים וכו'. והגמ' מוקים לה בדאמנינהו מעיקרא. והק' התוס' דבנדרים הביא ראי' מזה דשה לבית אבות לאו דאורייתא. האריך תי' תוס' קושיא זו?

א. הגמ' כאן אין הפי' דבאמת אמנינהו אלא הפי' דחשיב כאילו אמנינהו דשה לבית אבות לאו דאורייתא

ב. יש מחלוקת סוגיא זו עם סוגיא דנדרים

ג. תוס' סבר דבעינן ב' הסברות, אם לא אמנינהו אז לא מהני אף אם שה לבית אבות לאו דאורייתא ואפי' אם אמנינהו לא מהני אא"כ שה לבית אבות לאו דאורייתא

ד. תוס' השאיר קושיא זו בלא תירוץ.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים פז: -צב.

ליתר שאת על דברי התוספות

7. ההוא מיבעיא ליה כדר' יצחק דאמר איש זוכה ואין קטן זוכה. והק' התוס' למה צריך קרא הא אפי' לעצמו אינו יכול לזכות במציאה אלא מפני דרכי שלום. האיך תי' תוס' קושיא זו?
- א. מיירי שהגיע לעונת הפעוטות דקיי"ל דיכול לזכות במציאה
ב. היכי דדעת אחרת מקנה אותו יכול לזכות לעצמו ולא דמי למציאה
ג. אפי' אם אינו יכול לזכות לעצמו אכתי ס"ד דיכול לזכות לחבירו מדין שליחות
ד. התוס' השאיר קושיא זו בלא תירוץ.
8. בגמ' איתא מחלוקת בערל נכרי אבל בערל ישראל ד"ה טובל ואוכל את פסחו לערב. והתוס' הק' האיך מצינו דין טבילה בישראל שמל אפי' מדרבנן. האיך תי' תוס' קושיא זו?
- א. מיירי בישראל שהמיר וחזר לדתו דצריך טבילה מדרבנן
ב. חיישין שמא נטמא באיזמל של מילה
ג. כיון דערל אסור בקדשים יש חומר בקדשים שכל מי שאסור בקדשים כגון מחוסר כפורה או אונן צריך טבילה לקדשים וא"כ ה"ה ערל
ד. התוס' הניח קושיא זו בלי תירוץ.

בחינה דו חודשי על חמשה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת פסחים כז: -צב. שאלות חזרה על פסחים דף עז: -פב.

6. האם יש תשלומין לפסח הבא בטומאה?

א. יש.

ב. אין.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

7. דם שנטמא בשוגג ונזרק בשוגג, האם הציץ מרצה עליו?

א. מרצה.

ב. אינו מרצה.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

8. השלם: 'אין דנין קל וחומר _____'.

א. מעצמו.

ב. מהלכה.

ג. בזמן הזה.

ד. בבבל.

9. מהו 'טומאת התהום'?

א. טומאה שנטמא נח כשנבקעו מעיינות תהום רבה.

ב. טומאה זב שאינה נטהרת אלא במים חיים ממעינות התהום.

ג. טומאת שרצים הגדלים בתהום.

ד. טומאה שלא הכיר בה אחד בסוף העולם.

10. מדוע היה ראש המעמד מעמיד את הטמאין על שער המזרח?

א. מפני החשד.

ב. כדי לביישן.

ג. מחלוקת אם מפני החשד או כדי לביישן.

ד. מחלוקת אם מפני החשד כדי לגדלם.

1. מה הפירוש 'הציץ מרצה על העולין'?

א. הציץ מרצה על טומאת העולים לרגל.

ב. הציץ מרצה על טומאת האימורין.

ג. הציץ מרצה על הכהנים הרצים ועולים בכבש.

ד. הציץ מרצה על העולין ע"ג בהמה ביו"ט.

2. על מי אמר רב פפא 'שטרא מזכי לבי תרי'?

א. על ר' יהושע, שסבר אם אין בשר אין דם, וגם סבר שאם אין דם אין בשר.

ב. על ר' אליעזר שסבר אם אין בשר יש דם, וגם סבר שציץ מרצה על אכילות.

ג. על ר' יוסי שאמר 'רואה אני את דברי רבי אליעזר ורבי יהושע'.

ד. על ההוא גברא שזיכה שטר לתובע ולנתבע.

3. מה למד ר' נתן מהפסוק 'ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל'?

א. שכל ישראל ערבים זה לזה [במצוות].

ב. שהפסח נשחט בג' כיתות.

ג. ששלוחו של אדם כמותו.

ד. שכל ישראל יוצאין בפסח אחד.

4. הרי שהיו ישראל מחצה טהורין ומחצה טמאין, האם יכולים כולם לעשות פסח ראשון?

א. יכולים.

ב. אין יכולים.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.

5. כדי שיהיה הפסח 'בא בטומאה', האם מספיק שיהיו הטמאין עודפין על הטהורין אחד?

א. מספיק שיהיו עודפין אחד.

ב. אין מספיק שיהיו עודפין אחד.

ג. מחלוקת.

ד. ספק בגמ' ולא נפשט.